

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 3 (265), березень 2024

Обітниця воскресіння стосується кожного!

Дорогі брати та сестри!

Цьогоріч ми знову маємо нагоду згадувати пасхальні події, не прив'язуючись до якоїсь конкретної дати. Адже ми розуміємо, що головним для нас є суть події. Істини про воскресіння і подвиг Ісуса Христа є необхідними для духовного життя щодня! А в той час, коли горе приходить у твоє життя і смерть заглядає в очі, коли забирає молодих, надія на воскресіння є єдиною опорою, яка може втримати і допомогти усе пройти.

Досить часто на землі ми зустрічаємось з вибірковістю, привілеями для одних і обмеженнями для інших. Багато речей нам, простим людям, на цій землі недоступні. Але ми дякуємо Богові, що такі дари, як вічне життя, спасіння і обітницю воскресіння Господь зробив доступними для кожного! Вони отримуються даром, бо за них вже заплачена ціна.

Воскресивши Ісуса, Бог Отець доказав усім, що добро і справедливість завжди перемає, світло здолає темряву. Тому не засмучуймося надміру, якщо спостерігаємо тимчасову окупацію зла: справедливість восторжествує! Сили темряви не змогли здолати праведного Сина Божого, третього дня Він воскрес, «роззброївши владу й начальства, сміливо їх вивів на посміховисько, перемігши їх на хресті!» (Кол.2:15).

Віруймо в Того, хто є Переможцем, Живим на вічні віки, і в руках Якого «ключі від смерті й від аду» (Об.1:18). Пам'ятаймо, що людські душі потребують Ісуса! Не просто скажімо їм добру новину про воскресіння, а принесімо в їхні долі життя!

Нехай Воскреслого Христа побачить кожний!

єпископ, старший пресвітер УЦХВЕ Рівненщини
Олександр КОТОК

Воскресіння Христове: встановлюємо хроніку подій

стор. 2

Факти про Біблію: Посібник для початківців

стор. 3

На що хворий світ?

стор. 4

Це має значення

стор. 4

Будуймо не стіни, а відносини

стор. 6

Свідчення дівчинки, яка була сиротою, але Господь подарував батьків!

стор. 7

Народився, щоб померти

У давнину жив могутній цар. Зі своїм військом він чинив напади на чужі країни, спалював міста і села, а мешканців забирав у полон. Повість про свої діяння він наказав видовбати на камені. Відчуваючи наближення кінця, він розпорядився збудувати собі гробницю з масивного каменю. Своє тіло запобів забальзамувати і намастити дорогоцінними пахощами, аби воно не зітліло.

Однак минув час, і про нього всі забули. Настане день, коли останній камінь його гробниці буде зруйнований, і вітер пустелі замете піском її слід. Так, ніби того царя і не було.

У давнину жив ще один Цар. Він не мав воїнів, не проливав нічиєї крові, не спалював людських домівок. Своє ім'я Він витесував не на камені, але в людських серцях. Він простягав до грішника руку допомоги, Він проводив рукою по ранах хворих і зціляв їх, осявав світлом милосердя злидні убогих і, прибитий до хреста, терпів, страждав і прощав Своім ворогам.

Він не будував Собі гробниць, як той перший цар, і все ж як у великих містах, так і в маленьких селах ми зустрічаємо будівлі та храми, присвячені Йому. Своїми куполами і шпилями вони простягаються до небес.

Тисячі років світ урочисто святкує Його народження. Ця дата стала державним святом у багатьох державах світу. Складається враження, що цілий світ став християнським.

Для чого ж народився Христос? Що було причиною і ціллю Його народження в нашому світі? А народився Він з однією-єдиною ціллю: щоб померти! Смерть була єдиною ціллю Його життя, до котрої Він свідомо йшов!

ЖИТИ, А НЕ ПОМИРАТИ

Коли Іван Хреститель побачив Ісуса, Котрий прямував, щоб хреститися від нього, то він вигукнув: «Ото Агнець Божий!». Усі юдеї добре розуміли, що агнець призначався для смерті як жертва за гріх. Євреї також добре знали, що плата за гріх — смерть. Картина щоденного жертвоприношення свідкувала про те, що Бог не хоче, аби вмирали люди. Він передбачив заступницького агнца, котрий вмирав замість грішника, а грішникові дарувалось прощення і життя. Він звільнявся від заплати за гріх, від смерті.

Гріх ввійшов у наш світ не з волі Божої. Людина підкорилась волі сатани, і в цьому полягає гріх. Гріх призвів до смерті. Але Бог не створив людину для того, щоб вона вмирала, Він створив цю землю для життя. «Бо так промовляє Господь, Творець неба. Він той Бог, що землю вформував та її вчинив, і міцно поставив її; не як порожнечу її створив, на проживання на ній Він її вформував. Я Господь, і нема більше іншого Бога!» (Іс. 45:18).

Ось якою була Божя ціль. Тому коли ми приходимо в цей світ, ми радіємо життю. Ось чому ми святкуємо дні народження. Ми не хочемо вмирати. Цю потребу життя вклав в наші серця Сам Творець! Тому нам так хочеться жити! Як би ми почувалися, якби усвідомлювали, що народилися лише для того, щоб умерти? Як би почувалися батьки, якби знали, що їхнє немовлятко має померти від тяжкої і мученицької смерті? Навряд чи хтось наважився би тоді народжувати. Для чого? Для смерті?

Людина хоче жити. Але Син Божий був народжений для того, щоб стати Божим Агнцем, іншими словами, померти.

«ГОСПОДИ, ТАКОГО ТОБІ ХАЙ НЕ БУДЕ!»...

В Євангелії читаємо, як Ісус неодноразово ділився зі Своїми учнями думками про Свою смерть. «Із того часу Ісус став виказувати Своїм учням, що Він мусить іти до Єрусалиму, і постраждати багато від старших, і первосвященників, і книжників, і вбитому бути, і воскреснути третього дня» (Мт. 16:21).

І якою була реакція учнів? «І, набік відвівши Його, Петро став Йому докоряти й казати: Змилуйся, Господи, такого Тобі хай не буде!» (Мт. 16:22). Учні не хотіли, щоб Ісус постраждав і помер, це не входило в їхні плани. Вони хотіли, щоб їхній Учитель встановив царство і щоб не було ніякої смерті.

Через якийсь час Ісус знову говорить: «Коли пробували вони в Галілеї, то сказав їм Ісус: Людський Син буде виданий людьми до рук, і вони Його вб'ють, але третього дня Він воскресне. І тяжко вони зажуряться...» (Мт. 17:22-23.)

Вони знову затривожились. Звернімо увагу, що це було ще задовго до Його смерті. І вже перед самим розп'яттям Христос знову говорить про Свою смерть: «Ви знаєте, що через два дні буде Пасха, і Людський Син буде виданий на розп'яття» (Мт. 26:2).

А скільки нагадувань про Його смерть в притчах Ісуса, в інших місцях Писання?

Для чого такі часті нагадування про смерть, адже Христос не був самогубцем? Психологи стверджують, що коли людина говорить про смерть, це може призвести її до самогубства. Однак про

Христа ми не можемо цього сказати. А значить, Христос прекрасно усвідомлював, для чого прийшов у цей світ: народився, щоб померти!

СПАСАЄ НЕ ДОСКОНАЛЕ ЖИТТЯ, А ЙОГО СМЕРТЬ

Чи усвідомлюємо ми це? Можливо, ми іноді думаємо, як колись Петро, ми не хочемо, щоб Христос вмирав за мої гріхи... Але такий підхід неправильний. Суттю всіх язичницьких релігій є те, що людина може сама вдосконалитись. Скільки таких релігій сьогодні проповідують досягнення досконалості своїми зусиллями. На жаль, і християнство якоюсь мірою також стало на цей хибний шлях. Деякі віруючі прагнуть заслужити спасіння своїми заслугами, добрими ділами.

Та Христос прийшов не для того, аби показати приклад досконалого життя, котрий ми повинні наслідувати. Він прийшов насамперед для того, щоб померти. Його досконале життя не може спасти нас без Його смерті. Нас спасає не досконале життя Христа, а Його смерть!

Уся Біблія сконцентрована на цій ідеї смерті Сина Божого. У Старому Заповіті це особливо ясно видно на прикладі жертвоприношення. Сміслом всіх жертв була смерть Сина Божого, Божого Агнца. Лише в цьому полягало їх значення. Інакше всі жертви ставали безглуздими. Погани також приносили жертви, але вони не мали сенсу. Це були жертви заради жертви. А Богові не потрібні жертви, як думали і думають досі багато людей.

«Нащо Мені многота ваших жертв — говорить Господь. Наситився Я цілопаленнями баранів і жиром ситих телят, а крові биків та овець і козлів не жадаю!».

Закінчення на стор. 4

Воскресіння Христове: встановлюємо хроніку подій

Воскресіння Ісуса Христа з мертвих за три дні після смерті — центральна доктрина в християнстві. Апостол Павло сказав: «А якщо Христос не воскрес, то віра ваша марна: ви ще у гріхах ваших. Тому і ті, що вмерли у Христі, загинули, і якщо ми в цьому тільки житті уповаємо на Христа, то ми нещасніші за всіх людей. Але Христос воскрес з мертвих, первісток серед померлих. Бо як смерть через людину, так через людину і воскресіння мертвих. Як в Адамі всі вмирають, так у Христі всі оживуть» (1 Кор. 15:17-22). Згідно з Павлом, вся християнська віра залежить від воскресіння Христового.

Давайте ж пригадаємо подію Христового воскресіння.

Коли минула субота, вночі, на третій день після Своїх страждань і смерті, Господь Ісус Христос силою Свого Божества ожив, тобто воскрес із мертвих. Тіло Його людське преобразилося. Він вийшов з гробу (печери), невидимий для сторожі, не відкотивши каменя, не порушивши синедріонової печатки. Від цієї миті

воїни, самі не знаючи того, охороняли порожній гроб.

Раптом стався великий землетрус; з небес зійшов ангел Господній. Він приступивши, відвалив камінь від гробу Господнього і сів на ньому. На вигляд він був немов блискавка, і одержував білу наче сніг. Воїни, які були на варті біля гробу, затремтіли від страху, і зробились немов мертві, а потім коли отямилась, від страху розбіглись.

Цього ж дня, як тільки закінчився суботній спокій, дуже рано, на світанку, Марія Магдалина, Марія Якова, Іоанна, Саломія та інші жінки, взявши приготуване запашне миро, пішли до гробу Господнього, щоб намастити тіло Ісусове, бо не встигли зробити цього під час похорону (Церква іменує цих жінок мироносицями). Вони ще не знали, що до гробу приставлено воїнів і вхід до нього запечатано. Тому вони не сподівались зустріти там когось і перемовлялися між собою: «Хто відвалить нам камінь від дверей гробу?» (Мк. 16:3). Бо камінь був дуже великий.

Марія Магдалина, випередив-

ши інших жінок-мироносиць, перша прийшла до гробу. Було ще темно перед світанком. Марія, коли побачила, що камінь відвалений від гробу, зразу ж побігла до Петра та Іоана і сказала: «Узяли Господа з гробу і не знаємо, де поклали Його» (Ін. 20:3). Почувши це, Петро та Іоан одразу ж побігли до гробу, Марія Магдалина йшла слідом за ними.

У цей час до гробу підійшли й інші жінки, які йшли з Марією Магдалиною. Вони побачили, що камінь відвалений від гробу. І коли зупинилися, раптом побачили світло-сяного ангела, що сидів на камені. Ангел, звертаючись до них, сказав: «Не бійтеся, бо знаю, що ви шукаєте Ісуса розп'ятого. Його нема тут — Він воскрес, як сказав. Підійдіть, погляньте на місце, де лежав Господь. І підійдіть швидко, скажіть ученикам Його, що Він воскрес з мертвих» (Мф. 28:5-7).

Вони ввійшли всередину гробу (печери) і не знайшли тіла Христового. Та, глянувши, побачили ангела в білому одязі, що сидів праворуч того місця, де було покладено

Господа і їх пройняв жах. Ангел сказав їм: «Не жахайтесь. Ісуса шукаєте Назарянина, розп'ятого. Він воскрес — Його нема тут. Ось місце, де поклали Його. Але йдіть, скажіть ученикам Його і Петрові (який через своє зречення відпав від числа учнів), що Він буде раніше за вас у Галилеї; там Його побачите, як Він сказав вам» (Мк. 16:6,7).

Коли здивовані жінки ще стояли, перед ними раптом знову з'явилися два ангели в оджах блискучих. Жінки зі страхом схилили обличчя свої до землі.

Ангели сказали їм: «Чого шукаєте Живого між мертвими? Нема Його тут, Він воскрес. Згадайте, як Він говорив вам, коли був ще в Галилеї, кажучи, що Синови Людському належить бути виданому до рук людей-грішників, і бути розп'ятим, і на третій день воскреснути» (Лк. 24:5-7).

Тоді жінки згадали слова Господні. Вийшовши, вони в трепеті та страху побігли від гробу. А потім зі страхом і великою радістю пішли сповістити учням Його. По дорозі ж нікому нічого не казали через те, що боялися.

Прийшовши до учеників, жінки розповіли про все, що бачили і чули. Та учням їхні слова здалися неправдивими, тому вони не повірили їм.

Тим часом до гробу Господнього бігли Петро та Іоан. Іоан біг швидше за Петра і прибув до гробу першим, але не ввійшов і, схилившись, побачив на землі пелени. За ним прибіг Петро, і ввійшовши до гробу теж побачив погребальні пелени; а хустина, яка була на голові Ісуса Христа, лежала не біля пелен, а була згорнута в іншому місці. Тоді за Петром увійшов Іоан, побачив усе це й увірвався у Воскресіння Христове. Петро про себе дивувався тому, що сталося. Потім Петро й Іоан повернулися додому.

Коли Петро та Іоан пішли, Марія Магдалина, яка прибігла за ними, залишилася біля гробу. Вона стояла і плакала при вході в печеру (до гробу) і побачила двох ангелів у білих ризах, які сиділи, — один у головах, а другий у ногах, де лежало тіло Спасителя.

Закінчення на стор. 5

МОЛИТВА ПОКАЯННЯ

Часто люди кажуть, що не знають молитов, і тому не можуть звеунутися до Бога в молитві, бо Бог знає все, і наші думки Йому всі відомі. Молитва до Бога — це не завчені слова, які потрібно промовляти декілька раз. Молитва до Бога — це ваше щире серце, яке говорить до Бога, як до люблячого Батька. Молитва до Бога — це сердечна розмова з Тим, Хто й так вас розуміє. Однією з перших молитов (тобто наше щире звернення до Бога) є молитва покаяння. Молитва покаяння — це бланання до Бога про помилування і прощення вчинених раніше гріхів.

Промовляючи молитву покаяння, ми повідомляємо Богові, що довіряємо Ісусу Христу як своєму особистому Спасителю. Для спасіння не потрібні якісь «магічні» слова. Тільки через віру в смерть і воскресіння Ісуса ми одержуємо спасіння! Якщо ви розумієте, що згрішили і відчуваєте необхідність у спасінні і прощенні гріхів через Ісуса Христа, то вам допоможе молитва покаяння, словами якої ви можете звернутися до Господа. Наприклад, ось так:

«Боже, я знаю, що згрішив перед Тобою. Я розумію, що заслуговую смерть і пекло через свої гріхи, але я вірю в Ісуса Христа як мого Спасителя. Вірю, що Його смерть і воскресіння забезпечили мені прощення гріхів і спасіння моєї душі від прокляття та вічної загибелі. Я довіряю своє життя Ісусу Христу, і тільки Йому, як своєму особистому Господу і Спасителю. Дякую Тобі, Отче Небесний, за те, що Ти спасаєш і прощаєш мене! Амінь!»

■ Новини

25.02.2024 в церкві с. «Рафалівка» на дияконське служіння були обрані Тимофій Олег Володимирович та Папежук Дмитро Вікторович. В зібранні взяв участь заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Степан Кілюшик.

В церкві с. Нетреба на дияконське служіння були вибрані Маслячук Микола Михайлович та Момотюк Андрій Петрович. В служінні взяв участь старший пресвітер району Сергій Сенан та пресвітер Михайло Бузян.

В Томахові, Гоцанського р-ну, рукопоклали Гарбара Олександра на пресвітерське служіння. В зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Петро Музичук, ст. пресвітер району Петро Шпак.

Брати з Радивилівського, Дубенського і Демидівського районів мали поїздку на Херсонщину, де провели чотири служіння, роздали 300 продуктивних наборів, домашню випічку, картоплю та засоби гігієни.

В церкві «Христа Спасителя» м.Костопіль відбулися вибори служителів. В результаті голосування на пресвітерське служіння обрані Славінський Олександр Анатолійович, а на дияконське Хомич Олександр Терентійович, Ковбар Сергій Васильович, Стельмах Микола Максимович та Корольчук Іван Іванович. В зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток, старший пресвітер району Петро Каплюк.

В Домі молитви церкви «Відродження» м. Березне відбувся навчальний семінар для вчителів Недільних шкіл та працівників підліткового напрямку. Роздумами про те «Які помилки ми допускаємо, коли служимо дітям» ділився Анатолій Кибукевич. Молитву благословіння звершив старший пресвітер району Анатолій Бойчук, а молитву подяки Богові за усіх тих, хто служить дітям і підліткам звершив єпископ Олександр Коток.

В церкві с. Довговоля відбулося служіння для молоді, в якому взяли участь єпископ Микола Синюк (з темою «Привілей служити»),

Ігор Скоць (з темою «Як знайти своє місце в церкві»), старший пресвітер району Сергій Сенан, пастори Михайло Бузян, Олександр Фінчук та інші.

Церква села Морочне доставила дві фури дров в місто Олександрію, що на Кіровоградщині. Дрова доставили волонтерам місії «Світло на сході», звідки в подальшому вони розповсюдяться по всій лінії фронту, для військових які мають в цьому потребу.

Церква с.Зозів «Добрий Самарянин» спільно з молоддю з інших церков, двома капеланами мали поїздку на схід: Краматорськ, Славянськ, Харків. Загалом відвідали сім церков, один госпіталь з пораненими військовими і ще декілька локацій військових. Брати та сестри відвозили допомогу і провели служіння на кожній локації.

В селі Боратин відбулося зібрання для вдів села. Відвідали захід заступник єпископа Микола Свірчук, відповідальний за соціальне служіння в обласному об'єднанні Петро Балабак, відповідальний за соціальне служіння в районі Віталій Куріч, пресвітер церкви Роман Демчук;

01.03.2024 в Домі молитви церкви с. Бугрин відбувся навчальний семінар для вчителів Недільних шкіл Гоцанського та Корецького районів. Роздумами про те «Які помилки ми допускаємо, коли служимо дітям» ділився Анатолій Кибукевич. Молитву благословіння зустрічі звершив старший пресвітер району Петро Шпак, а молитву подяки Богові за усіх тих, хто служить дітям звершив Віктор Давидюк. Присутні мали чудовий час для збудування.

В м.Вараш в приміщенні міської ради відбувся Молитовний сніданок. Запрошені були представники влади та представники різних конфесій. Від УЦХВЄ взяли участь в молитовному сніданку почесний єпископ Михайло Степанович Паночко, єпископ Олександр Адамович Коток, старший пресвітер району Сергій Сенан та пресвітери церкви «Благодать» м.Вараш;

02.03.2024 березня в церкві «Світанкова Зоря» відбулася духовно-збудовча конференція для церков центрального регіону. Словом служили старший єпископ Анатолій Козачок, єпископ Олександр Коток, заступник старшого пресвітера рівненського Об'єднання Олександр Черношок та Петро Музичук. Співом служив гурт місцевої церкви «Світанкова Зоря».

03.03.2024 в церкві с. Березове відбулося молодіжне з'їзне зібрання, в якому взяли участь перший заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Черношок, керівник управління молоді Віктор Давидюк та місцеві служителі. Темою заходу було «Духовне оновлення». Понад тисячу молодих людей з Рокитнівщини мали можливість отримати підбадьорення та духовне оновлення для подальшого практичного життя.

Закрилися курси підвищення кваліфікації для педагогічних працівників шкіл Рівненського, Здолбунівського, Корецького, Костопільського, Березнівського, Дубенського, Млинівського, Радивилівського районів. Близько 100 педагогів пройшли навчання, організоване громадською спілкою «Покликані перемогати» та Рівненським обласним інститутом післядипломної педагогічної освіти. Серед лекторів курсів були представники Рівненського Обласного Об'єднання УЦХВЄ: Володимир Гульчук, Сергій Скоропляс та педагоги нашого Об'єднання із церкви м. Дубна. Організатори дякують Григорію Кибукевичу, пастору смт. Мізоч та Віталію Бабаку, пастору с. Іванна за допомогу в організації навчання.

В церкві с. Довговоля відбулася зустріч братів служителів Володимирецького району. Служителі мали можливість обговорити працю та служіння помісних церков, а також працю відділів. Зі словом наставлення до служителів звернувся заступник єпископа, регіональний служитель Степан Кілюшик. В зібранні взяв

участь також старший пресвітер району Сергій Сенан.

В церкві с.Мощаниця, що на Острозчині, відбулося чергове районне молитовне зібрання з участю єпископа Олександра Котка, старшого пресвітера району Павла Цинко та інших служителів;

04.03.2024 в приміщенні Дому молитви, церкві «Божого спасіння», відбулося перше заняття курсів проповідників Рівненського р-ну. Більше 100 братів взяли участь у навчанні.

Брати з Дубенського району мали поїздку у м.Херсон. Возили допомогу, провели три служіння та роздали 300 продуктивних пакетів, тону картоплі і різну домашню випічку. В поїзді також взяли участь старший пресвітер Демидівщини Василь Глабець, Віталій Куріч з Радивилівщини, Олексій Гарбар та інші;

05.03.2024 в Домі молитви церкви «Христа Спасителя» м. Костопіль відбувся вечір спілкування вдів та вдівців. Зібрання відвідали майже 50 людей. В зібранні взяли участь перший заступник єпископа Олександр Черношок та заступник Олександр Кузьмич разом із своїми дружинами.

В церкві с. Теслугов на дияконське служіння було вибрано двох братів: Дрегера Володимира та Романюка Тараса. В служінні взяли участь старший пресвітер району Микола Кондратюк та місцевий служитель Віталій Дрегер;

09.03.2024 РДСА відбулась конференція, ініційована та організована Студентським Самоврядуванням. Основна тема заходу була присвячена роздумам та діалогу про важливість родинних відносин і служіння Богу в сучасному світі. «Зміна курсу: Він. Вона. Бог», — ось назва конференції;

10.03.2024 В церкві ХВЄ с.Ставрів, що на Млинівщині, на дияконське служіння були ру-

Біблія є наріжним каменем віри та історії. Це слова Бога, записані та збережені в людських писаннях. Це не лише духовний путівник, а й історичний та культурний артефакт, наповнений захоплюючими фактами, які інтригують як віруючих, так і скептиків.

Хоча ніхто не може сказати точно, Біблія була написана протягом приблизно 1500 років, від 1400 р. до н. багатий гобелен текстів. До написання Біблії долучилися понад 40 авторів із різного походження, наприклад пастухи, рибалки та царі.

Серед цих фактів про Біблію, незважаючи на різноманітність, єдине послання віри та моралі пронизує текст, і на вершині цієї книги стоїть Ісус Христос, Бог, який прийшов на землю, який народився, жив, помер і воскрес. життя.

Факти про Біблію

Біблія — це не одна книга, а збірка з 66 книг, розділених на Старий і Новий Заповіт. Він охоплює різні жанри, такі як історія, поезія та пророцтва, написані шістьма оригінальними мовами: івритом, арамейською та грецькою. Біблія є рекордсменом як найбільш продавана книга у світі, щорічно продається понад 100 мільйонів примірників. Його універсальні теми віри, надії та любові переполюються між культурами та поколіннями.

Біблію, спочатку написану івритом, арамейською та грецькою мовами, було перекладено понад

Факти про Біблію:

700 мовами, що робить її найбільш перекладаною книгою у світі. Таке широке охоплення гарантує, що його вчення доступні для глобальної аудиторії.

Біблія містить понад 1960 розділів, що робить її однією з найдовших книг. Він має складну структуру, поєднує різні літературні жанри та мови, що відображає його всеосяжний характер.

Інтертекстуальність серед священних текстів пропонує захоплююче вікно в спільні та розбіжні духовні наративи різних культур. Біблія, центральний релігійний текст для мільярдів християн, прямо чи опосередковано згадується в різних інших священних писаннях.

Інтертекстуальні посилання на Біблію в інших священних текстах демонструють глибокий вплив біблійної літератури на різні релігійні традиції. Ці перехресні посилання висвітлюють спільне людське прагнення до розуміння та різноманітні шляхи, якими йдуть різні культури та релігії для тлумачення священного та божественного.

Старий Завіт містить численні пророцтва про пришествя Ісуса Христа, в яких детально описано його народження, життя та мету. Ці передбачення, написані за століття до його прибуття, підкреслюють пророчу природу Біблії.

Хоча Біблія є переважно іудейсько-християнський текст, вона містить численні історичні посилання, які узгоджуються з археологічними знахідками, забезпечуючи рівень історичної достовірності. Серед фактів про Біблію є відкриття того, що вона містить уривки, які надзвичайно відповідають сучасним науковим відкриттям. Хоча це не підручник з науки, його вірші тисячолітньої давнини відображають спостереження, які переполюються з сучасним науковим розумінням.

Біблійні тексти, такі як Екклезіаст 1:7 і Йов 36:27-28, описують кругообіг води з неймовірною точністю. У цих віршах йдеться про те, що вода випаровується, утворює хмари та повертається у вигляді дощу, віддзеркалюючи гідрологічний цикл, як його розуміє сучасна наука. Стародавні описи дають примітивне, але точне зображення цього природного явища.

В Ісаї 40:22 йдеться про «коло землі», яке дехто тлумачить як припущення про округлість Землі. Це сталося на багато століть раніше, ніж наукове співтовариство визнало кулясту форму Землі. Хоча тлумачення різняться, цей уривок припускає, що стародавні люди могли мати певне розуміння форми Землі.

Концепція всесвіту, що розширюється, тепер є наріжним каменем сучасної космології, здається, згадується в Йова 9:8, де йдеться про те, що Бог простягає небеса. Це уявлення узгоджується з теорією Великого вибуху та астрономічними спостереженнями галактик, що розходяться.

У Біблії згадуються природні явища, пов'язані з морем, наприклад шляхи в морі (Псалом 8:8) і докладні розповіді про морське життя в книзі Йони. Ці посилання передували відкриттю океанських течій і складної поведінки морських істот, що вказує на раннє розуміння морських наук.

Левітські закони про карантин, гігієну та дієту демонструють раннє розуміння практики охорони здоров'я. Біблійний карантин від хвороб, миття та дієтичні обмеження відображають примітивне розуміння інфекційного контролю, яке узгоджується з сучасними принципами охорони здоров'я.

Хоча Біблія не є науковим посібником, ці факти про Біблію, відображені в певних уривках, відображають глибоке розуміння світу природи, яке узгоджується з сучасними науковими відкриттями. Ці випадки підкреслюють захоплюючий перетин між вірою, історією та наукою, запрошуючи читачів досліджувати глибини біблійних ідей разом із науковими знаннями.

Біблія залишається монументальним текстом із багатою історією, вченнями та розуміннями. Незалежно від того, чи розглядати його крізь призму віри, літератури чи історії, він пропонує унікальне вікно в людський досвід і тривалий пошук сенсу й істини. Його широке поширення та незмінна актуальність підкреслюють його універсальну привабливість і глибокий вплив, який він справив на цивілізацію.

Найважча школа — це школа життя. Ніколи не знаєш, в якому ти класі і коли наступний екзамен. Ти навіть списати не можеш, тому що більше ні в кого немає такого ж варіанту.

копюкладені Костянтин Гречич та Олександр Блищик. В збірні прийняли участь заст.єпископа Микола Свірчук, ст.пресвітер р-ну Вадим Полицяк, пресвітер церкви Павло Сад.

В церкві с. Нивецьк, що на Дубровиччині, на пресвітерське служіння був рукопокладений Гриценко Віктор Олександрович. В збірні взяли участь перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник по регіону Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Хомич. Старші служителі Об'єднання на вечірнє зібрання завітвали в с. Селець.

В церкві с. Великий Мидськ відбулося з'їздне молодіжне служіння за участю хору церкви с. Збуж. Опісля мали гарне спілкування за чаєм і тортом.

Волонтери церкви ХВЕ села Радове відвезли 40 складометрів дров, одну тону картоплі та 7 тон паливних брикетів (закуплених за кошти Лонницької ОТГ), для Кочубєвської військової адміністрації, Бериславського району Херсонської області. Також відправили півтори тони паливних пилет, солені огірки та помідори, овочі, сало, випічка, консервація для волонтерського штабу на Дніпропетровщині. Волонтери дякують Євангельській Місіонерській Церкві міста Сакраменто та брату Лорансу з Канади, і всім небайдужим українцям за допомогу коштами для поїздки.

У відповідь на звернення Музиківської сільської військової адміністрації, церкви с. Карпівка та Вири відправили 16 тон насінневої картоплі як допомогу місцевим жителям. Поїздку координував єпископ Володимир Бричка.

Молодь церкви с. Цеппевичі спільно з громадою на прохання військових зібрали одяг, продукти харчування і речі першої необхідності та вирушили в госпіталь до поранених;

16.03.2024 в с. Глинськ відбулася духовно-збудовча конференція для церков південно-

го регіону Рівненщини. Сюди увійшли колишні Дубенський, Радивилівський, Млинівський, Демидівський, Здолбунівський та Острозький райони.

В церкві «Відродження» смт. Володимирець відбувся семінар для координаторів, відповідальних в табірному служінні та служінні дітям на тему «Я перед ними». З словом благословення звернувся до присутніх старший пресвітер району Сергій Секан. Віктор Вознюк говорив на тему «Мистецтво спілкування». Також під час панельного обговорення була можливість присутнім задавати питання для пресвітерів. До молитви подяки за проведений час закликав відповідальний за табірне служіння, пастор Михайло Бузян;

17.03.2024 проведено регіональну конференцію для північно-західного регіону, на якій були присутні старші служителі братерства. До даного регіону відносяться колишні Володимирецький, Дубровицький, Заріченський райони.

В смт. Гоща на дяконське служіння був рукопокладений Анатолій Монько, а також обрані ще двоє дяконів: Андрій Бортник та Леонід Штиба. В збірні взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Шпак.

Молодіжний хор разом із струнним оркестром з м. Радивилова відвідали церкву в с.л. Панталія. Відбулося гарне богослужіння. Словом поділився старший пресвітер району Микола Кондратюк.

В церкві с.Тинне Сарненського району на пресвітерське служіння обрано Шудька Анатолія Івановича. В збірні взяли участь єпископ Олександр Коток та заступник Олександр Кузьмич.

В церкві «Христа Спасителя» відбулось районне молодіжне служіння, на якому служили

брати з Волині, а саме пастор церкви с. Котів Сергій Бас, а також слово для молоді мав Дмитро Березюк;

19.03.2024 на Березнівщині розпочалися навчання для проповідників;

23.03.2024 в церкві с.Чемерне Сарненського району відбулася духовно-збудовча конференція для служителів північно-східного регіону Рівненщини. Близько 200 братів, які з'їхалися з різних церков, мали можливість отримати підбадьорення через проповіді та семінари, отримали відповіді на актуальні питання сьогодення, спільно помолитися за потреби служителів, за братерство, за Україну. В заході взяли участь ст.єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок, єпископ Рівненського обласного об'єднання Олександр Коток та його заступники Олександр Чернюшок, Олександр Кузьмич, Микола Свірчук;

24.03.2024 старший єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок разом з єпископом Рівненщини Олександром Котком відвідали церкву в с. Тинне. Анатолій Миколайович проповідував про надію на Бога Живого в будь-якій ситуації. Олександр Адамович закликав до жертвовного життя, служіння усім тим, хто має потребу.

Брати з Дубенського району (Дубенщини і Радивилівщини) мали поїздку на Херсонщину, де послужили людям в чотирьох селах: Іванове, Зарічне, Маріне і Твердомедове. Звершили чотири служіння і роздали продуктивні пакети. Сьогодні служили в церкві м.Інгулець. Всього було роздано 300 пакетів, домашню випічку і картоплю. В поїздки взяли участь волонтер Віталій Куріч, благовісник Мусій Губеня, старший пресвітер Радивилівщини Микола Кондратюк, волонтер Олексій Гарбар та керівник молоді церкви м. Радивилів Вадим Амбіцкий.

В церкві с.Гремяче, на Острозьчині, на служіння пресвітера було обрано Слободу Василя

Володимировича із с.Стадники. В служінні взяли участь регіональний заступник Свірчук Микола, районний пресвітер Цинко Павло та пресвітер с.Стадники Хомін Микола.

Почесний єпископ Михайло Паночко сьогорні відвідав церкву с. Біла Криниця, де пастором є перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок. Михайло Степанович послужив словом на тему «Дія Духа Святого». Вкінці мали молитву за духовне оновлення. Багато віруючих відчули присутність і радість у Дусі Святому. Також почесний єпископ наступного дня відвідав церкву с. Кідри;

Старші служителі братерства Анатолій Козачок, Олександр Коток та Олександр Кузьмич відвідали церкву «Відродження» м.Березне, де послужили проповіддю Божого Слова. Також після зібрання відбулася братерська бесіда з служителами Березнівського району.

Сімейна зустріч відбулася в церкві «Христа Спасителя» м. Костопіль, на якій близько 50 сімей отримали благословенне слово, поради від сім'ї Віктора та Валентини Котях;

25.03.2024 регіональний заступник Микола Свірчук відвідав вечірнє зібрання в с.Розваж на Острозьчині. В збірні також взяв участь старший пресвітер району Павло Цинко.

В цей день була проведена евангелізація у виправній колонії де служили проповіддю Слова Божого і співом брати і сестри з м. Вараш.

28.03.2024 на базі церкви с. Іллін відбулося вручення сертифікатів проповідників для колишніх Гоцанського та Корецького районів. В збірні взяли участь єпископ Олександр Коток, заступник та завідувач управління освіти в обласному об'єднанні Петро Музичук, ректор РДСА Олександр Трофімчук, декан Роман Мельник, старший пресвітер району Петро Шпак.

Благослови, Господь, мій дім!
Хай мудрість буде всюди.
Щоб життя сім'єю свято в ній,
Нести Твій образ людям.

Хай діти слухаються нас,
Їхні серця Ти знаєш.
Хай погляд їхній повсякчас
Тебе відображає.

Благослови на працю Ти,
В покорі щоб ходити.
Щоби для ближнього завжди
Змогли ми послужити.

Розмови наші освяти,
Які ми будем мати.
Щоб наші погляди завжди
На Тебе підіймати.

Хай в нашій домі лише Ти
На владу маєш право.
Спаси від зла і марноти,
Нехай тіка лукавий!

Тебе щоб завжди помічати
Змогли у домі гості.
Щоб жити нам або страждати
Без нарікань і злості.

Хай чоловік і я з дітьми
Лиш милістю Твоею
Серед розтіллінь і п'ятого
Залишилися сім'єю.

Світлана ТЕРЕБИЛІНА

Пам'ять серця

Вечір темний, зимовий
Снігом став замітати.
Гімни згадує знову,
Що любила співати.

І я згадую ночі
Покаянних псалмів,
Ті заплакані очі
Від утішних віршів.

Солов'ями в діброві
І струмком, що дзюрчав,
Голос чистий і новий
Нам про вічність співав.

Затихали всі грози —
Чули звук неземний.
І були твої сльози,
Мов роса на траві.

На очах їм не бути —
Легко нині тобі.
Лише гімни нам чути,
Ген десь там, в даліні.

У небесній обнови
Із вінцем на чолі
Маєш вигляд чудовий
На забутій землі.

Сяєш в променях слави
Безкінечності днів
Неземними квітками
Поза межних полів.

Вже недовга дорога —
Шлях мій скоро мине.
В Царстві вічного Бога
Ти зустрінеш мене.

Там зйдемося усі ми —
Недалеким той час —
Й Того славити будем,
Хто всіх викупив нас.

Олександр СИБІЛЬОВ

Це має значення

«Ось найголовніше, чого я від вас чекаю», — говоримо ми нашим дітям і перелічуємо все, що їм треба зробити до нашого повернення: помити посуд, прибрати кімнати, підмести двір або тротуар... Але найголовніша настанова: «Не сваріться, не грайте з вогнем, не впускайте у будинок нікого чужого, не робіть нічого, що може зіпсувати репутацію нашої сім'ї!»

Ми з вами живемо у ворожому світі. Бог знає, що, тільки наслідуючи Його правила, Його заповіді, ми у безпеці. Він знає, що ми самі по собі не здатні жити відповідно до Його святості, до законів Його Царства. Тому Він пропонує нам жити з Ним. Більше того, Він готовий жити в нас! У цьому принципова різниця між виконанням заповідей, щоб догодити Богові, що добре і похвально, і новозаповітною істиною — Він живе в нас, що робить нас здатними жити за цими заповідями. Він Сам, Його Святий Дух, живе в нас.

Його «любов вилилася в серця наші Духом Святим, даним нам». І

це Його життя в нас проявляється у виконанні законів Його Царства.

Любов, у першу чергу, проявляється в спілкуванні. Тому так важливо, щоб подружжя розмовляло одне з одним буквально про все. Щоб діти ділилися з батьками своїми запитаннями, радіощами і проблемами. Щоб батьки давали можливість дітям брати участь в їхньому житті, ділячись із ними своїми переживаннями, хорошими і поганими. І наша любов до Бога проявляється в нашому спілкуванні з Ним, в першу чергу в молитві. Ми звертаємося до Нього і... розмовляємо з Творцем Всесвіту, Творцем сві-

тв і нашим Господом, Спасителем і Батьком!

І в нашій молитві немає місця бездумним штампам, неусвідомленим формулам, що засмучують нашого Господа. Ми не повторюємо надаремно Його ім'я, а говоримо з Ним, а Він реально слухає нас. Ми підбираємо слова, котрі виражають наше благоговіння перед Ним і нашу любов до Нього.

Але і тоді, коли ми говоримо не з Ним, а з іншими, ми не живимо імені Його марно, в якості приказки. Адже так? Він із нами. Він чує. Це Його дуже б засмутило! Він навіть заповідь таку дав: «Не призывай імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилує Господь того, хто призиватиме Його Імення надаремно» (2 М. 20:7).

Вальдемар ЦОРН

Що таке життя людини?

- Хіба чоловік на землі — не на службі військовій? І його дні — як дні наймита! (Йов, 7:1).
- Яке ваше життя? Бо це пара, що на хвилину з'являється, а потім зникає! (Як. 4:14).
- Пам'ятай, що життя моє — вітер, моє око вже більш не побачить добра... (Йов, 7:7).
- Домівка моя вже розібрана, і від мене відібрана, немов той пастуший намет... (Іс. 38:12).
- Я життя своє звинув, мов ткач... (Іс. 38:12).
- Наші дні на землі — мов та тінь, і немає тривало! (1 Хр. 29:15).

- А дні мої стали швидкіші за ткацького човника, і в марнотній надії минають вони... (Йов, 7:6).
- Відпусти ж Ти мене, бо марнота очі мої дні! (Йов, 7:16).
- А дні мої стали швидкіші, як той скориход, потікали, не бачили доброго, проминули, немов ті човни очеретянні... (Йов, 9:25–26).
- Свої дні я помножу, немов той пісок (Йов, 29:18).
- Ось відміряв долонюю Твої дні, а мій вік — якніщопроти Тебе... (Пс. 38:6).
- Бо в очах Твоїх тисяча літ, — немов день той вчорашній, який проминув, і як сторожа нічна... (Пс. 89:4).
- Бо минають, як дим, мої дні... (Пс. 101:4).
- Чоловік — як трава дні його, немов цвіт польовий — так цвіте він... (Пс. 102:15).
- Дні-бо народу Мого — як дні дерева, і вибранці Мої зживатимуть чин Своїх рук! (Іс. 65:22).
- Мине день, як полова! (Соф. 2:2).

Відомого англійського проповідника Чарльза Сперджена якось запитали: — Чи впізнаватимуть люди одне одного у вічності? — Люди на небі не будуть дурнішими, ніж вони були на землі, — відповів він.

▪ Ти відповідаєш не тільки за те, що сказав, а й за те, чого не сказав.
(Мартін Лютер)

▪ Бог знає твоє минуле. Віддай Йому своє теперішнє, і Він попіклується про твоє майбутнє.
(Ернст Модерзон)

На що хворий світ?

Друзі, чи варто доводити, що світ дуже хворий? Але не всі знають, на що хворий світ.

Бувають зовнішні хвороби, бувають внутрішні. Внутрішні лікувати важко. Буває, людину лікують роками, а після розтину виявляється, що лікували не те, що в неї боліло. Так і у духовному відношенні. Світ хворий. Як тільки ліки не випробувані! А становище у світі все гірше і гірше. Світ близький до горячки.

Хто може визначити хворобу світу, як не Творець? Хто знає нас краще за Бога? Його Слово говорить, що смертельна хвороба світу є гріхом у всіх його проявах. Діагноз встановлений Богом давно: «Всі згрішили і позбавлені Божої слави».

Чи можна позбутися цієї хвороби? Звичайно можна. Але за умов дотримання порад Небесного Лікаря. Лікар не лікуватиме хворого, якщо він відмовляється виконувати його вказівки. Пацієнт повинен підкоритись лікарю. Так і зі світом.

«Спаситель даний нам», — проголосив Ісая. «Він врятує людей Своїх від їхніх гріхів», — доповнює новозаповітний євангеліст (Мт. 1:21). Чи це правда? Досвід мільйонів каже, що це так. А якщо людина хрещена, іноді заходить до церкви «постояти» за віру отців, а сама сьогодні, як учора і третього дня живе у гріхах і не бажає їх позбутися, то нехай така людина не каже, що Христос — її Спаситель. Цього все одно ніхто не повірить.

Біда ще в тому, що не всі знають, що таке гріх. Інші вперто не хочуть знати. Тому хвороба світу посилюється. Світ — корабель з безліччю великих пробіи. Гріх — вода, що його наповнює. Скільки корабель утримується на поверхні? Ніхто не знає. Але розв'язка близька. На палубі танцюють, співають, а в трюмі давно вирує вода.

Світ хворий на гріх. Гріх — виразка, проказа. Дуже заразна хвороба. Єва скуштувала заборонений плід і одразу ж подала його Адамові. Люди втрачають почуття гріховності. Це передається дітям.

Особливо абстрактне поняття про гріх в Америці. Мільйони кажуть: Ми, мовляв, не під законом. Все можна... У нас свобода. Свобода — добра справа. Але свобода для добрих справ. Для гріха не повинно бути свободи. Гріхи треба виривати з коренем, як бур'ян, бо гріх несе смерть.

Як бути?

Якщо набридло грішити, якщо бачиш у цьому небезпеку, звернися до Христа. Він вибачить. Він очистить. Він допоможе залишити всякий відомий гріх та почати жити новим життям. Багато хто не вірить, що за гріх приходить розплата. За одне століття кількість жертв війни досягла 100 мільйонів! Чи це не розплата за гріх? Але основний розрахунок спереду, у вічності. А від земного життя до вічності — один крок.

Микола ВОДНЕСЬКИЙ

Народився, щоб померти

Закінчення.
Початок на стор. 1

БОЖІ НАМІРИ ДЛЯ ЛЮДИНИ

А що ж тоді потрібно Богові? Він хоче дати нам Свою

правду. «Близька правда Моя: вийде спасіння Моє, а рамена Мої будуть суд видавати народам. Острови будуть мати надію на Мене і сподівання свої покладуть на рамена Моє» (Іс. 51:5).

Пророк Ісая дуже ясно від-

криває Божі наміри для кожної людини. Як зворушливо у 53-му розділі його книги описані страждання і смерть Божого праведника: «Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс, а ми уважали Його за пораненого, ніби Бог Його

вдарив поразками й мучив... А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено! Усі ми блудили, немов ті овечки, розпорошились кожен на власну дорогу, і на Нього Господь поклав гріх усіх нас! Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня був проваджений Він на заколення, й як овечка перед стрижи-

ями своїми мовчить, так і Він не відкривав Своїх уст...» (Іс. 53:4-7).

Тут відкривається причина і ціль страждань Сина Божого — наші гріхи і беззаконня, наші покарання, наші немочі і хвороби, а ціль — дати нам прощення, зцілення і оправдання. Злочинці отримують милість і життя!

Що ще міг зробити Бог для винного людства? Христос народився, щоб померти!

Щоб ми мали життя в Ньому! «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Ів. 3:16). Тож будемо вдячними Йому за це!

Він і сьогодні незмінний Бог, Котрий має силу і владу простити наші провини, звільнити від влади гріха, дати мир і спокій душам нашим, і пропонує життя вічне.

Олег КАРПЮК

Будуймо не стіни, а відносини

Яків не раз потрапляв у конфлікти. Першого разу — після того, як обманом забрав батькове благословення; удруге — через дружину Лію, третій — це конфлікт з Лаваном і його синами через майно.

У житті кожної людини виникає безліч конфліктних ситуацій. Деякі люди й дня не проживуть, щоби з кимось не посваритися. Та навіть якщо ви і не конфліктна людина, конфліктні ситуації все одно будуть.

Конфлікт Якова з Лаваном особливий тим, що в нього аж двічі втручається Бог. Першого разу Він радить Якову повертатися в землю батьків; у другій ситуації Він говорить

до Лавана про Якова: «Стережися, не говори Якову ні доброго, ні злого».

Що ми бачимо? Перш за все — Бог не намагається зайняти якусь сторону, Він завжди над конфліктом. І Його погляд на ситуацію не завжди відповідає нашому. На місці Якова не кожен із нас зміг би прийняти Божу пораду. Триває конфлікт за землю, за майно, за ресурси, а Бог каже залишити, не наолягати. «Двадцять років Яків живе в тому краї, стільки праці вкладено, стільки побудовано всього, джерел викопано. І Бог явно підтримує його. Так хочеться до кінця стояти за своє! Але Божа порада: залиш це, вертайся до батьків, «І Я буду з Тобою».

У такого роду конфліктах часто доводиться вибирати:

відстоювати своє чи залишатися з Богом.

Яків поспіхом пакується, забирає дружин і вітає (нічого не кажучи Лавану). Коли Лаван почув про це, запалав його гнів. Він збирає своїх воєників, озброює їх і женеться за Яковом. Ось-ось відбудеться двобій, сутички не уникнути. Але в конфлікт Якова і Лавана вдруге втручається Бог. Тепер Він звертається до Лавана: «Не говори йому ні поганого, ні хорошого».

Бог остуджує емоційний накал Лавана. Він не зацікавлений в тому, щоби розгорілася вогнище злості і сварки. Бог хоче миру між людьми. «Я маю в руці свої сили, щоб учинити вам зло; але Бог батька вашого вчора вночі говорив до мене й сказав: «Стережися, не говори Якову ні доброго,

ні злого» (Бут. 31:29).

Який кінець історії? Двоє людей, будучи переконані у своїй правоті і налаштовані на війну, укладають завіт. «Тепер укладемо договір я і ти, і це буде свідченням між мною і тобою». І взяв Яків камінь, і поставив його пам'ятником» (Бут. 31:44-45).

Можливо, то була особливість людей того покоління. Люди цінували відносини, доружилися зустрічами. Може, тому, що тоді не так просто було спілкуватися, пошти не було. І людей на землі було не так багато, як сьогодні. А може, причина в чомусь іншому...

Люди нашого покоління більше цінують комфорт, ніж відносини. Якщо хтось тебе тривожить, спричинює дискомфорт своєю поведінкою

чи словами, ми легко викреслюємо таку людину зі свого життя і йдемо на розрив відносин. Та насправді відносини мають стояти вище за конфлікти.

Між Яковом і Лаваном проліг багатовіковий обман. Яків каже: «... ти десять разів змінював мені плату» (Бут. 31:41). І сам Яків обманював... Але врешті-решт вони уклали завіт. У всіх трьох конфліктах Яків не ліз на рожен.

Бо спірні питання вирішуються в діалозі. Бог — за мирне вирішення конфлікту.

Лікарі кажуть, що кістка, яка була зламана і зрослася, у тому самому місці ніколи повторно не зламається, оскільки тканини там стають твердішими. «Будуймо не стіни, а мости; сіймо не попіл, а квіти». Пам'ятаймо, що багато наших образ і причин конфлікту зовсім не варті уваги.

Олександр ГЕНІШ

Ця людина бачить, як гнилі слова виглядають у духовному світі — і це страшно

Якось ми з моєю дружиною Ейпріл посварилися. В процесі нашої суперечки мені на думку прийшла одна фраза. Я миттєво усвідомив, що не зовсім правильно було б це говорити. Безумовно, в ній не було нічого страшного, але вона не була ані духовною, ані доброю. Я знав це, але оскільки ми не могли дійти єдиної думки, якась частина мене наолягала на тому, що, незважаючи поганий характер цих слів, мені було б дуже приємно промовити це. Тому, перш ніж моя світла сторона перемогла, я висловив думку, яка крутилась в моїй голові.

І раптом я побачив маленький поріз на щоці моєї дружини. Він був невеличким, всього лиш декілька сантиметрів у довжину, але досить глибоким для того, щоб виступила крапля крові.

«Ох...», — видавив я.

«Що?», — запитала Ейпріл.

«Мені не слід було цього казати».

«Не хвилюйся, все нормально».

«Ні», — сказав я, не відриваючи очей від тієї краплі крові, що котилась по її щоці, — «Це було неправильно. Мені не слід було цього казати, і мені страшно шкода, що я це сказав».

Вона посміхнулася і відповіла: «Все гаразд. Я прощаю тебе».

Крапля крові повернулася по її щоці назад, а рана загоїлася, не залишивши жодних слідів того, що вона колись там була.

Я бачу духовні рани на людях скрізь, куди б я не йшов. Від невеликих порізів, на зразок того, що був викликаний моїми недобрими словами по відношенню до моєї дружини, до глибоких затяжних поранень внаслідок травм і знущань протягом усього життя, — все це невід'ємна складова життя на землі.

Деякі такі рани виглядають набряклими і зараженими, це свідчить про те, що гіркота і непростощення починають поширюватися. Інші виглядають загоєні-

ми і чистими, що є ознакою того, що людина дозволяє Богові вести себе до зцілення. Іноді залишаються тільки шрами, — доказ того, що, хоча рани більше немає, спогади про біль, завданий порізком, все ще дуже живі.

Ми всі потерпаємо від ран, але не всі переживаємо це однаково. Я спостерігав, як якась дрібниця, — щось подібне до того, коли хтось не вітається, проходячи повз, — гноїлась і перетворювалось на рану, настільки глибоку, що нагадувала про себе з дня на день в житті раненої людини. Я помічав, як щось серйозніше, — на зразок неодноразових зрад і важкого розлучення, — було перемінено на вінець слави готовністю раненої людини віддати свою біль під опіку Святого Духа.

Я не знаю, як Бог дивиться на кожну біль в цьому світі, але я достатньо пізнав природу Його доброти, щоби повірити, що Він має відповідь для кожної людини, яка проживає біль. Я також досить добре знаю свою власну природу, щоб бути впевненим в тому, що, якщо я відмовлюся від ризику повірити в Його доброту, як Він сам про це говорить, тоді я не побачу ані Його благості, ані Його реакцію на страждання.

Ми всі самі вирішуємо, як нам реагувати на такого роду травми. Ми приймаємо рішення зациклитися на наших ранах і дозволяти їм навчати нас погляду на світ, або ми вирішуємо віддати свої рани Богові і дозволяти Йому навчати нас погляду на світ. Можливо, нам знадобиться хтось, хто допоможе нам навчитися тому, як віддати це Богу. Це нормально. Чого б це нам не коштувало, потрібно навчитися приймати зцілення, яке є у Бога для кожного з нас.

Незалежно від того, наскільки глибокі чи незаслужені рани у вашому житті, у Бога є досконалий план повного зцілення — кожного разу, коли ви зазнаєте поранень.

Блейк К. Хіллі, пер. Вікторія Кучурян

Ніщо не може наповнити дім таким відчуттям безпеки, як справжня любов. (Біллі Грем)

Примирих із братом твоїм

«Отже, якщо принесеш свій дар до жертovníка і там згадаєш, що брат твій має щонебудь проти тебе, залиш там дар свій перед жертovníком, і піди спочатку примирись із братом твоїм, і тоді прийди, і принеси дар свій» (Мт.5:23-24)

Існує принаймні три види миру:

- Мир з іншими людьми.
- Мир із самим собою (тобто внутрішнє благоденство, гармонія).
- І головне — це мир із Богом. Мир з Богом не гарантує миру з усіма людьми (знаємо приклади, чули). Але між тими, з ким є Господь, мир є обов'язковою складовою.

Мир з людьми часто стає можливим, після отримання миру з Богом. Наша здатність від-

чувати Боже прощення прямо пов'язана з нашою готовністю прощати і просити вибачення одне в одного. Людина, яка відчула на собі Боже прощення і свідомо не прощає інших, буде покарана.

«Тоді, покликавши його, пан його говорить: «Рабе негідний, весь той борг я простив тобі, оскільки ти умовив мене. Чи не належало й тобі помилувати товариша твого, як і я помилував тебе?» І, будучи розгніваним, пан його передав його катам, поки не поверне все, що заборгував йому. Так і Отець Мій Небесний учинить з вами, якщо не простить кожен братові своєму від свого серця його прогріхів» (Мт.18:32-35)

Важлива інформація для віруючих: отримавши прощення, ми автоматично отримали зобов'язання

прощати. В нас не може бути відмовок. «Я не можу йому простити, надто сильно мене образили чи підло поступили» — такі найчастіші відмовки. Якщо ти так кажеш, то це означає, що ти недостатньо зрозумів і усвідомив, що зробив для тебе Христос. Або навіть не прийняв Христа як особисто-го Спасителя. Не дійшло до тебе, що тобі особисто простив борг Ісус.

Є різниця, коли тобі простили особисто. Наприклад, як ви знаєте, борг України в 2021 році становив 89,6 млрд доларів. Якщо розділити його на всіх, то виходить, що кожен українець винний 1700 доларів. Для простого українця це невелика сума. Уявіть, що в один момент борг України списали. Ви тепер також нічого не винні. Як ви сприймете таку новину? Сильно зра-

дієте? Та вам однаково. Це спільний борг, всієї України, і всім списали. Але тепер уявіть, що ви потрапили в якусь неприємність або позичили 1700 дол. А у вас пенсія 100 дол. Як віддати? І в один момент вам простили борг. О, ви зрадієте і будете довго пам'ятати про це добродійство. І тут і там вам списали борг, в чому різниця? В останньому випадку простили ваш особистий борг.

Христос також простив тобі особисто. Ти особисто заборгував перед Богом. Тому Бог простивши тобі, має право наказувати тобі: «примирих із братом твоїм».

Звісно, треба сила і любов, щоб простити. Але все це є в Богові.

Прослухати аудіо: https://t.me/genish_blogs/678

Шрами любові

Малий хлопчина вирішив поплавати в річці за своїм домом. Поспішаючи пірнути в прохолодну воду, він вибіг через задні двері, скидаючи на бігу взуття, шкарпетки й сорочину. Він гулькнув у воду, не помітивши, що до берега підпливає крокодил.

Мати, яка через вікно наглядала за своїм сином, зауважила небезпеку і зі страхом мерщій побігла до води гукаючи синові.

Почувши її голос, хлопчик стривожився й поплив до матері. Та було пізно: крокодил встиг наздогнати його.

Стоячи на пристані, мати схопила сина за руки саме в той час, коли крокодил схопив його за ноги. І хоча крокодил був набагато сильніший від матері, вона міцно тримала сина.

Тут нагодилися чоловіки. Почувши материнські крики, вони прибігли і напали на крокодила, який врешті відпустив свою жертву і поплив геть.

Пролежавши багато тижнів у лікарні, хлопчик зостався живий. Усі його ноги були вкриті шрамами від нападу тварини. А на руках залишилися шрами від нігтів матері, що уп'ялася йому в шкіру, намагаючись вдержати любовного сина.

Ми маємо дещо спільне з цим хлопчиком. Шрами. Ні, не від зубів крокодила — від болісного минулого. Але деякі рани маємо через те, що Бог не

схотів відпустити нас. Він був поряд, коли ми страждали. Купіль життя сповнена небезпек, і ми забуваємо, що ворог завжди чатує, щоби напасти. Отоді і починається запекла боротьба. Якщо ви маєте шрами Його любові на руках, будьте вдячні. Він ніколи вас не відпустить.

Чи забуде жінка грудне дитя своє, щоб не пожаліти сина утробі своєї? але якби і вона забула, то Я не забуду тебе. (Книга пророка Ісаї 49:15)

Свідчення дівчинки, яка була сиротою, але Господь подарував батьків!

1 Коринтян

15 Розділ

МЕНЕ ЗВАТИ Яна, мені 22 роки. Проживаю в Житомирській області. З самого раннього дитинства я бачила батьків лише п'яними, їхні крики і скандали. Бувало, що їли ми разом з котями і собаками. Хоча ці моменти досить слабо пам'ятаю, вже потім мені розказали про це нові мої батьки.

У три роки, разом з моїм меншим братиком Антоном, я потрапила в дитячий будинок, а мою ще молодшу сестричку Зоряночку в сім місяців удочерила інша жінка. Звісно, про Бога я ніколи не чула. Ніхто навіть слова «Бог» не говорив.

Проїшов час, і в п'ять років Господь дарував також і мені маму та тата, а також братиків і сестричок.

Починається моє прекрасне життя в цій родині. Я пізнаю Бога, мама і тато вчать мене молитися, прищепили сильну любов та тягу до Христа. Мої нові батьки так сильно люблять мене та мого братика, як своїх рідних діточок. Ніколи в житті я не чула, що я не рідна. О, як сильно вони піклувалися і піклуються до цього часу про нас! Всі, хто не знає моєї історії, завжди кажуть: «О, Яна, це копія мамі Олі» (тобто мамі, яку подарував Господь).

Я пам'ятаю момент у житті, коли приблизно мені було 10 років, і я так сильно хотіла, щоб батьки порадили за мене. Тому вирішила вивчити вірш з журналу «Стежинка». Я думала для себе, що розкажу його на службінні. Признаюся чесно, не знаю, звідки прийшло тоді бажання, але скажу впевнено: це був Бог. Вже тоді Він дав мені талант і Сам вклав в моє серце цей вірш для вивчення. Але я була дитиною, до неділі не витримала, і в суботу розказала мамі його. З того часу мої батьки помітили, що Бог наділив мене доброю пам'яттю та дикцією. Моя мама завжди купляла збірники з віршами, щоб я вчилася. Тато мій завжди казав: «Доню, на кожну неділю я чекаю від тебе вірша». Пригадую, що коли я слухала свідчення різних людей, які казали, що Бог зцілює від важких хвороб і т.д., я помітила, як сказала: «А я що, Боже?». І прийшла чітка відповідь: «Твоє життя — це велике свідчення Моїх милостей». Так, це правда. Якби не Господь, я не знаю, чи була б я християнкою або чи матиму батьків.

17 років — це дуже важливий рік у моєму житті, тому що 20 серпня 2018 року я повністю віддала своє життя Богу і впевнено сказала, що буду тільки Йому служити!

Розкажу ще один цікавий момент — зустріч зі своєю сестрою Зоряночкою. Це був звичай-

ний день. Я здала деякі аналізи в лікарні і чекала результатів, коли до мене підійшла незнайома жінка і сказала: «Яна, ти хочеш побачити свою рідну сестру?». Я запитала, звідки вона мене знає. На що жінка відповіла, що я дуже схожа на рідну маму, яка мене родила. А далі каже: «Знайомся, це твоя Зоряна». Я не могла повірити, що це правда, що і про це Бог теж піклувався. Дві рідні сестри не знали, що можуть зустрітись біля кабінету лікарів, але Бог робить чудеса!

Мої перші вірші я почала писати ще в школі, а більш глибоко — в 17 років. На даний момент у мене є приблизно 100 віршів, можливо, ви вже їх читали, вони підписані «Християночка». Я вірю, що прийде час, і Бог подарує мені можливість і трохи сміливості, і вийде моя перша збірка, яку я мрію назвати: «Якби не Ти, Мій Господи, якби не Ти».

Трохи тут зупинюся і поділюся ще одним важливим для мене днем. Тиждень добігав до кінця, і я мала розказувати на службінні вірш, але на серці було тяжко. Я розказувала кожну неділю, а в один день прийшло сильне розчарування. І тоді я сказала: «Який смисл йти розказувати? Всеодно всі просто по привычці слухатимуть, а більшість, напевно, думатимуть, що я знову весь час розказую». Я не бачила ніякого результату, все здавалося марним.

Цей вірш став для мене особливим. Здавалося, все начебто звично, але ні. В мене все тіло тремтіло, ноги також. Я тоді подумала, що це може бути зі мною так аж до того часу, поки не піду розказати вірша. Я встала, і в мене були такі переживання, як під час першого разу. Я із страху сказала лише перші дві строчки: «Господь вчора, сьогодні і ввіки той же». Коли я побачила, що всі, навіть деякі дітки, плакали, тоді в своєму серці я почала говорити: «Дивися, все не марно. Трудися, бо це Я дав тобі». З того часу я ніколи більше не сказала, що це останній раз. Признаюся, я не можу без віршів. Цей вірш став для мене найулюбленішим.

До цього часу я служу своєму Богові і ніколи не пожаліла, що пішла за Ним. Він — найпрекрасніше, що є у моєму житті! Я ніколи не забуду своїх найдорожчих, люблячих батьків, які вкляли всю любов до мене. Я так безмежно вдячна їм за їх турботу, а найбільше — за те,

що показали та прищепили любов до Бога; за те, що вони називають мене «нашою улюбленою Яночкою».

Коли ще вчилася в університеті, мені казали мої одногрупники, «Повір, буде тобі 18 — виставлять тебе на двір, ти їм не будеш потрібна, бо за тебе вони гроші отримували, а тепер будеш сама». Я знаю, що ці слова були від лукавого, вони не збулися, тому що мої батьки мене дійсно сильно люблять. Вони ніколи не віддадуть мене, і для них я — найрідніша. Не раз вони казали, що я для них — подарунок від Бога, так само, як вони для мене!

Так справді, наш Бог піклується про сиріт та вдів, і я не виняток. Таку грішну, брудну, нікому не потрібну, навіть рідній мамі, Бог знайшов, подарував спасіння, нових батьків і 12 братиків та сестричок. Це — найцінніший подарунок від Мого Творця!

Яна ОЛЕКСІЄНКО
Канал автора: <https://t.me/virhuk>

Хоч я без сила, але буду боротись,
Важко проходить страждання тяжкі,
Знаю, на небі чека нагорода,
Вірю, що з Богом я зможу пройти.

Знаю, що Ти мене розумієш
Як мені важко на серці печаль,
Лише очима прогортуя думки,
Що буде завтра, як далі йти?

Я так втомилася, казати не можу,
Хоч в серці довіра постійно росте,
Але ці руки не в змозі підняти,
Вони опускаються до долу усе.

Скільки ще треба — лиш Ти Боже знаєш
Сліз проливати від безсилля в душі,
Знаю, що зможу, але віра згасає,
Така я слабенька на дорозі земній...

Прости мене, Боже, але з Ким поділюся?
Тими думками, що тривожать мене.
Серце наповнене тільки Тобою,
Я не зможу без Тебе, Ти знаєш про це.

Я знаю, що Ти мене не осудиш,
Якщо і спіткнуся — підтримаєш Ти,
І важкі каміння ніколи не кинеш,
Так як це роблять люди земні.

Ніколи в житті Ти не відкажеш,
Ти не залишиш ніколи мене,
Відповідь вчасно Ти в змозі подати,
Дати потіху знеможеним всім.

Ти не поділиш — багаті чи бідні,
Для тебе усі однакові в житті,
Як мені добре, що маю я Батька,
Бо ти не розкажеш нікому мої всі думки.

Поговорю з Тобою, то легше на серці,
І рани не сильно болять, як раніш.
Ти тихо підтримав, підняв мої руки,
Вдячна я Боже, що Ти поруч завжди.

Тобі довіряться — це сила в дорозі,
Вода — коли сонце нестерпно пече,
Ти вітер, що ніжно мене обнімає.
Як я люблю, о Боже Тебе!

Яна ОЛЕКСІЄНКО (Християночка)

Відповіді на запитання для тих, хто читає Біблію

1. Ісус прийняв останню вечерю з своїми учнями в Єрусалимі.
2. Ісус сказав: «Ця тіло Мое, що за крові». «Ця крові Мое, що за життя Нове». «Ця крові Мое, що за життя Нове». «Ця крові Мое, що за життя Нове».
3. Ісус провіяв цю ніч у молитві в саду Гетсиманії.
4. Ісус був зраджений Своєю тіло і крові.
5. Ісус звинувачував у його-інше і инше.
6. Ісус помер в ан час, а Ісус помер в ан час.
7. Марія Магдалина спочатку побачила першого Ісуса.
8. Фома не вірив у воскресіння Ісуса.
9. Ісус зустрівся зі своїми учнями в Єрусалимі.
10. Ісус наказав своїм учням проповідувати Євангелію всюсю світові.
11. Ісус воскрес із мертвих третій день.
12. Ісус обіцяв вийти з вми.

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини світу, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, добродійності та ін.). У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з візвченнями Церкви, історичною довідкою братерства, складом обласної ради. У розділі «Медіа» доступні елек-

тронні версії газети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь. Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Віра у воскресіння Ісуса Христа

«Господь мій і Бог мій!» — саме з таким визнанням схилився апостол Тома перед Ісусом, коли зустрівся з Ним по Його воскресінні. «Ти побачив Мене, тому й повірив» — дав йому відповідь Христос і підсумував: «Блаженні ті, що не бачили і повірили!» (Ів. 20:29). Ці слова стосуються й сучасних послідовників Ісуса Христа. В народі є приказка, що хтось поводиться, як невірющий Тома. Але ж апостол Тома був невірющим усього декілька днів, а потім став щирим вірющим! Натомість нині є багато людей, які все життя перебувають у стані «невірющего Томи», бо не вірять у воскресіння Ісуса Христа. І що найбільш парадоксально: виконують ті чи інші релігійні обряди, навіть церкву подеколи відвідують, і на привітання «Христос

воскрес!» традиційно відповідають: «Воістину воскрес!». Коли ж серйозно запитати: «Чи справді ти віруєш, що Христос воскрес?», то можна почути відповідь: «А хто ж його знає...».

Усе наше християнство і віра сходять нанівець, якщо не вірити у воскресіння Ісуса Христа. Апостол Павло називає таких людей нещасливими (1 Кор. 15:17-19). До речі, істинний християнин вірить не тільки в те, що Христос воскрес, а чи не найголовніше — він вірить у своє

власне майбутнє воскресіння! «Бо живу Я, і ви жити будете!» — таке запевнення дає Своїм послідовникам Христос (Ів. 14:19). «Я — воскресіння й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмере, буде жити. І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, повіки не вмере. ЧИ ТИ ВІРУЄШ В ЦЕ?» — ці слова Ісуса Христа сьогодні запитально лунають до серця кожного сучасного християнина (Ів. 11:25-26).

ДРУЖЕ, ЧИ ТИ ВІРУЄШ?

Адреса сайту:
<https://chve.rv.ua/>

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- с. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітківці, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Мольо, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. 17 вересня;
- с. Велихів, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Половлі, вул. Л. Українки;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовкинці, вул. Нова;
- с. Великі Цепцевичі, вул. Л. Українки, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Шоків, вул. Лісна, 14;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любахи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Іллін, вул. Млинівська, 25;
- с. Гоща, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрин, Б. Хмельницького, 19;
- с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгир, вул. Набережна, 15;
- с. Вітків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
- с. Терентів, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подоляни, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;

Демидівський р-н:

- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
- с. Тучин;
- с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
- с. Вовкошів;
- с. Андрусів;
- с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
- с. Чудниця, вул. Перемоги, 44;
- с. Синів, вул. Зелена, 15;
- с. Колесники;
- с. Воронів;
- с. Андрусів (місіонерська станція).
- с. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. Рудка, вул. Садова, 9;
- с. Княгинин, с. Ільбицько, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. Півча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. Стовпець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Колпани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбрусинь, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;
- с. Будимля, вул. Незалежності;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Колки, вул. Центральна, 93;
- с. Людинь, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісне, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Милляк;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;

Зарічненський р-н:

- с. Заслужчя, вул. Л. Яцук, 17;
- с. Литвиця, с. Крупове (місіонерська станція).
- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- с. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Кучече, вул. Березова;
- с. Річиця, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівськ;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітківка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чеська, 97;
- м. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступино, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Здовбиця, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білашів;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялисі, 2;
- с. Бударж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь, вул. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невіріків, с. Жорнівка;
- с. Головниці, с. Крилів, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопись, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звездівка
- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костописьська, 6 А
- с. Яполь, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростьянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюкшин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
- с. Гута, вул. Бутейська, 25-А
- с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
- с. Млинів, вул. Пушкіна, 4;

- с. Смородва, вул. Острів, 7;
- с. Підлозі, вул. Незалежності, 31;
- с. Довгоші, вул. Ровенка, 3;
- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
- с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
- с. Ярославичі;
- с. Угдці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свиців, вул. Визволення;
- с. Підбрусинь;
- с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острого, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиляни, вул. Шевченка, 15
- с. Оженин, вул. Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сіянци, вул. Ватутина, 20
- с. Зданники, вул. Л. Українки, 2
- с. Крайів, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
- с. Почалки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутина, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Пляшева
- с. Гаї-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна
- с. Переянтин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслув, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світанкова Зоря»
- с.мт. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;

Дорогі читачі! Ви можете підтримати наше служіння, пожертвувавши будь-яку суму.

Для власників Приватбанку:

<https://www.privat24.ua/send/b37wm>
Картка: 5168 7521 0046 9512

Для власників Монобанку:

<https://send.monobank.ua/jar/21LyveH45F>
Картка: 5375 4112 1492 2721

- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житин, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;
- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
- с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
- с. Дерев'яне, вул. Е. Наумець, 54;
- с. Новоужів (Іскра) вул. Л. Українки, 11-а;
- с. М. Шапків, вул. Шевченка, 42-А;
- с. Зоря, вул. Орловського, 6;
- с. Орків, вул. Центральна, 34;
- с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
- м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
- с. Макотерти, вул. Козацька, 38-а;
- с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
- с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
- с. Углиць, вул. Річна, 20;
- с. Шубків, с. Верхівськ, с. Гориньград-2 (місіонерські станції).

Рокитнівський р-н:

- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
- с. Карпилівка, вул. Княгині Ольги, 13;
- с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
- с. Старе село, вул. Зарічна, 2;
- с. Томашгород, вул. Привокзальна, 19-а;
- с. Познань, с. Глинне;
- с. Переходичі, вул. Партизанська, 7;
- с. Обсч, вул. Пуделівська, 110;
- с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
- с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
- с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
- с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
- с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
- с. Хміль, Шкільна, 6;
- с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
- с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
- с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
- с. Заболоття, вул. Соборна;
- с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
- с. Нетребя, вул. Центральна, 1;
- с. Грабунь, вул. Незалежності;
- с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
- с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
- с. Сльєне, вул. Ковпака;
- с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
- с. Березово, вул. Соборна;
- с. Біловіж (місіонерська станція).

Сарненський р-н:

- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церква «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- м. Сарни, вул. Грушева, 3;
- м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»
- с. Тинне, вул. Прислучанська, 25;
- с. Черемне, вул. Молодіжна, 2;
- с. Вири, вул. Шевченка;
- с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
- с. Тріскіні, вул. Молодіжна, 23;
- с. Чабель, вул. Ювілейна, 8;
- с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
- с. Бутейки, вул. Зелена, 10-а;
- с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
- с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
- с. Вирка, с. Кричильськ, с. Ремчиці;
- с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
- с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
- с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
- с. Корост, вул. Центральна;
- с. Клесів, вул. Зелена, 33;
- с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
- с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
- с. Поляна, вул. Лугова, 5;
- с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
- с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
- с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
- с. Тутовичі, вул. Підлісна, 21-А;
- с. Федорівка, вул. Мичуріна, 25;
- с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
- с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
- с. Кам'яне-Случанське
- с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
- с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
- с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
- с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
- с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
- с. Лючка, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
- с. Ремчиці, вул. Шкільна 42

Християнська церква Христа Спасителя м. Турка, Львівська обл.
тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир